

благославя ржката на палача, който изцежда неговите жизнени сили, за да ги превърне на студено злато за капиталистическата класа.

За учителите – неутралисти съвременната държава е надкласова; тя е любяща майка за всички свои поданици, въ това число и за учителите; дългото на държавата е дъло на учителството, и обратно! „Въ нашата работа, казватъ неутралистите, лежи бдещето на държавата ни. И въ тази си именно работа! ние сме нераздълно цѣло съ държавата, която, бидейки върховната социалноправна институция, е и наша съкровенна идея, мисъль и цель . . .

На кѫде тогава?

Едничкиятъ тозъ професионаленъ обликъ на учителството е и свещеното начало на неговата организация, която тръбва да бъде напълно независима въ постиженията, които цели и които сѫ, преди всичко, постижения на държавата; ние сме въ нея и работимъ за нея, както и тя е съ насъ и за насъ”*)

А защо тази „социалноправна институция“, т. е. съвременната класово-капиталистическа държава, държи въ постоянна материална мизерия учителството и цѣлокупния нисъшъ държавенъ административенъ пролетариатъ; защо му е отнела почти всички права, които му се полагатъ дори по конституцията на тази държава; защо срещу всѣка борба за по-сносенъ животъ, за повече въздухъ и свѣтлина на работническата класа, изпраща срещу нея полиция и войска и, вместо хлѣбъ, й праща куршуми; защо не ѝ позволява свобода на словото, на печатъ и събрания; защо я товари съ непоносими прѣки и косвени данъци, а облагодетелствува капиталистите съ разни привилегии, и много други „защо“ не сѫществуватъ за „неутралистите“, навѣрно, защото отъ прекомъренъ неутралитетъ къмъ днешното капиталистическо общество сѫ слѣпи предъ неговите крещящи класови противоречия, или защото „неутралистите“ сѫ на доброволна, преданна и вѣрна служба у капиталистическата държава и сѫ заклети врагове на учителството и на всички умствени и физически пролетарии като него, които цѣль животъ творятъ духовни и материални потребителни ценности, а сѫ гладни, дрипави, непросвѣтени и лишени отъ всички културни блага, които не тѣ, а капиталистите използватъ.

Неутралфашистите не поставятъ тѣзи въпроси на разглеждане, навѣрно, защото сѫ парливи, не имъ понасятъ и би ги демаскирали и показали такива, каквито си сѫ – неутралфашисти, рождени братя на социалфашистите. Искрениятъ и правдивъ отговоръ на тѣзи въпроси би разкрилъ буржуазно-класовата сѫщност на неутралфашистката „социалноправна институция“ и би показалъ, че тя се крепи изключително върху диктатурата на буржуазията и експлоатацията на работниците. А стане ли ясно това за учителството, то ще знае самичко, где да подири своето спасение и каква професионална организация да си основе. Обаче, неутралфашистите нѣматъ за цѣль да избистрятъ съзнанието на учителя-наемникъ, а да го замъгляватъ, да го опойватъ и приспиватъ. Една част отъ учителството, обезнадеждено отъ досегашната предателска тактика на социалфашистите въ БУС и

*) „Народенъ учитель“, бр. 5, 6, тод. IV. Гл. статията „Нашия путь“.